

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/26/2020
Identifikačné číslo spisu: 7212010782
Dátum vydania rozhodnutia: 31. marca 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7212010782.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2021 v Bratislave v trestnej veci obvineného A. Z. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2005 a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/72/2012, z 27. januára 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. Z. o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/72/2012, z 27. januára 2016 bol obvinený A. Z. uznaný za vinného zo spáchania v bode 1 trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2005 (ďalej len „Trestného zákona“), v bode 2 trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 5 písm. c) Trestného zákona, v bodoch 3, 4, 5, 6 trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, v bode 7 trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona, v bode 8 trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bodoch 9, 10, 11, 12 zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, ako je podrobne uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Za to bol menovanému uložený podľa § 222 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 a pol (päť a pol) roka; pričom na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň súd prvého stupňa zrušil výrok o treste obsiahnutý v rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 3T/42/2014, z 26. marca 2015, ktorým bol obvinenému podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným

stupňom stráženia za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T/98/12, rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/21/13, rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T/11/14 a rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 2T/36/08.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil súd prvého stupňa obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodenej M. S., nar. XX. W. XXXX v A., trvale bytom ul. S. XX, XXX XX G., vo výške 2.620,00 Eur, poškodenej H. C., nar. XX. T. XXXX v G., trvale bytom ul. F. XX, XXX XX G., vo výške 1.000,00 Eur a poškodenej M. C., nar. X. Z. XXXX v N., bytom U. XX, XXX XX N., Česká republika, vo výške 3.639.990,00 Kč.

Postupom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal súd prvého stupňa poškodenú M. S., nar. XX W. XXXX v A., trvale bytom ul. S. XX, XXX XX G. a poškodenú F. S., nar. XX. T. XXXX v G., bytom M. O. XX/XX, XXX XX P.-W., Česká republika so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozhodujúci na podklade odvolania podaného matkou obvineného - B. Z. rozhodol uznesením, sp. zn. 6To/51/2016, z 30. júna 2016 tak, že jej odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Obvinený A. Z. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku súdu prvého stupňa dovolanie, a to s poukazom na údajné naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

V dovolaní obvinený namietal:

„Okresný súd Košice II nepostupoval pri ukladaní súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona ktorý znie: ‚Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu'. Pri ukladaní súhrnného trestu a rušení predchádzajúcich trestov Okresný súd Košice II, nezrušil aj rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T 84/06, z 20. júla 2006 (ďalej len ‚rozsudok Okresného súdu Trnava'), ktorému predchádzalo spáchanie skutkov, za ktoré bol napadnutým rozsudkom odsúdený a nezohľadnil ani dĺžku vykonaného trestu. Ani v odôvodnení rozsudku nie je konštatované, ako sa súd vysporiadal s rozsudkom Okresného súdu v Trnave, resp. neodôvodnil, prečo ho nezahrnul do ostatných zrušených trestov, ktoré predchádzali práve ukladanému trestu. Pri rozhodovaní o treste Okresným súdom Košice II sa súd nevysporiadal s trestom, ktorý bol uložený odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Trnava, pričom tento trest v čase rozhodovania Okresného súdu Košice II nebol zahladený, a teda súd mal povinnosť sa s ním vysporiadať, čo Okresný súd vo svojom rozhodnutí nespravil, a tým spôsobil vážnu procesnú chybu, ktorá zakladá nesprávne právne posúdenie celej veci. Následne sa od toho odvíja aj dĺžka trvania skúšobnej doby v prípade podmieneného prepustenia, kde v súčasnosti za doteraz platných podmienok končí podmienka v roku 2021. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený 27. januára 2016 a právoplatnosť nadobudol do viny a trestu 28. januára 2016. Rozsudok pritom obsahuje poučenie o možnosti podať proti rozsudku odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia a po vyhlásení rozsudku sa prokurátor nevzdal práva na odvolanie a ponechal si lehotu na vyjadrenie. Rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť skôr, ako to mohlo byť fakticky aj právne možné, nakoľko v zmysle zápisnice z pojednávania, kde bol rozsudok vydaný, je zrejmé, že prokurátor si nechal lehotu na podanie odvolania, a preto nemohol rozsudok Okresného súdu Košice II nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť už na druhý deň po vyhlásení. Už len skoršie nadobudnutie právoplatnosti rozsudku v rozpore so skutkovým javom je takou chybou, ktorá zakladá nesprávne právne posúdenie veci, na základe ktorej musí byť právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice II dovolacím súdom zrušený“.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na podklade ním podaného dovolania tak, že:

- rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/72/2012, z 27. januára 2016 bol porušený zákon v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanoveniach § 42 Trestného zákona a § 310 Trestného poriadku, - podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Košice II prikáže, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor v podstate nasledovne:

„Ohľadne splnenia všetkých zákonných podmienok na podanie dovolania som v prvom rade posudzoval, či dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu Okresného súdu Košice II je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), či ide o podanie dovolania oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku) prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), no najmä, či je zachovaná lehota na jeho podanie (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku). Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr. Preskúmaním súdneho spisu, 4T/72/2012, som zistil, že po písomnom vyhotovení dovolaní napádaného rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/72/2012, z 27. januára 2016 bol v súlade s Trestným poriadkom predmetný rozsudok doručený poškodeným, Okresnej prokuratúre Košice II, obž. Z. do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice 23. marca 2016 a jeho obhajcovi JUDr. Romanovi Fulkovi, (ktorý bol navyše osobne prítomný aj pri vyhlásení rozsudku dňa 30. marca 2016. Poukazujúc na vyššie uvedené, vzhľadom na zákonom stanovené obmedzenie lehoty na podanie dovolania (rešpektujúc ust. § 63, resp. § 65 a nasl.) je teda zrejme, že obvinenému uplynula lehota na podanie dovolania dňa 30. marca 2019. Taktiež som toho názoru, že obmedzenie zákonnej lehoty sa obligatórne vyžaduje aj za situácie, že ods. Z. bol opatrením Okresného súdu Košice II z 20. mája 2020 podľa § 40 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 38 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku ustanovený nový, resp. ďalší obhajca JUDr. Peter Pihorňa, keďže na márne uplynutie lehoty nemá zákonné obmedzenie žiadny vplyv. Záverom mám za potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že ods. Z. podal proti napádanému rozsudku dovolanie aj 17. februára 2017, pričom písomným podaním doručeným Okresnému súdu Košice II zo 20. júla 2017 cestou ustanoveného obhajcu Mgr. Daniela Sopka oznámil, že na podanom dovolaní netrvá. Keďže v danom prípade nebola dodržaná lehota na podanie dovolania ďalšími otázkami, teda či bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 Trestný poriadok) a či bol naplnený dovolací dôvod (§ 371 Trestný poriadok) som sa pri posúdení dôvodnosti dovolania nezaoberal. Z vyššie uvedeného vo vzťahu k splneniu podmienok na podanie dovolania v prospech odsúdeného je teda zrejme, že na takýto postup nie sú splnené zákonné podmienky. V tomto smere mám za potrebné navyše uviesť, že takto podané dovolanie bolo zo strany odsúdeného podané bezdôvodne a účelovo, a preto navrhujem, aby dovolací súd z dôvodov uvedených v § 382 písm. a) Trestného poriadku predmetné dovolanie odmietol“.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila poškodená M. S. tak, že:

„V procesnom postavení poškodenej mi Trestný poriadok neposkytuje možnosti vyjadrenia sa k určeniu výšky trestu, preto som sa v tejto veci ani odvolaním nedomáhala zmeny k vyhlásenému rozsudku. K samotnému rozsudku a napádaným skutočnostiam v podanom dovolaní zo strany PZ A. Z. mi po prečítaní námietok podania dovolania, a to pre dôvody skracovania si doby v prípade podmieneného prepustenia, príde nemorálnym už samotné podanie. V priebehu konania rozsiahlej trestnej veci, v ktorej bolo množstvo poškodených osôb a subjektov, ods. Z. priznal vinu. Týmto jeho aktom si bol defacto vedomý, že trest, ktorý mu má byť vzhľadom na výšku spôsobenej škody vo veci prečinu a zločinu a množstvu skutkov z RT uložený, sa nemôže pohybovať v nízkej hranici. Uvedené sme nadobudli ako poškodení na predposlednom HP, kde samotná zákonná sudkyňa poskytla verejné vyjadrenie pred vyhlásením rozsudku, že výška sa bude pohybovať pri hranici 8 rokov nepodmienečného trestu. Pre poškodené strany bolo už samotné vyhlásenie rozsudku s miernou výškou trestu prekvapením. Pre množstvo deliktov spáchaných v tejto trestnej veci ako aj ďalším dvom rozsudkom, ktoré boli vyhlásené iba krátko pred vyhlásením rozsudku vo veci, 4T/72/2012, pričom sa malo jednať o súhrnný trest, bolo iba logickým vyústením, že súhrnný trest vo veci, sp. zn. 4T/72/2012, má určiť cestu k náprave v správaní a konaní pre ods. Z.. Je možné dnes iba konštatovať, že je trúfalm krokom ods. Z., pre množstvo skutkov, ktoré spáchal v tejto trestnej veci, žiadať ešte

zadosťučinenie. Výška súhrnného trestu bola neprimeraná, neznamenala pre neho ani v najmenšom miere pre zlepšenie, naopak v súčasnosti ešte koná tak, akoby ods. Z. bola spôsobená krivda. Súd pritom pri určovaní výšky trestu v nedostatočnej miere vyhodnotil delikty a delikventa. Žiadam súd, aby prihliadal na delikty a správanie ods. Z. a nenechával sa vmanévrovať do jeho hier".

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 378 Trestného poriadku vec predbežne preskúmal a dospel k takému záveru, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť (bez preskúmania veci) ako oneskorene podané.

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Ako vyplýva z úradného záznamu (č. l. 804 spisu) obvinený prejavil 27. februára 2020 vôľu podať opravný prostriedok pod označením „Dovolanie" a žiadal ustanoviť obhajcu.

Dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu (č. l. 811 a nasl. spisu) proti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/72/2012, z 27. januára 2016 bolo tomuto súdu doručené 15. júna 2020 (s dátumom vyhotovenia dovolania 11. jún 2020).

Na tomto mieste je potrebné uviesť, že tak ako je to zrejmé z obsahu predloženého spisového materiálu rozsudok súdu prvého stupňa bol obvinenému doručený 23. marca 2016 (doručenka pripojená medzi č. l. 742 a 743 spisu) a obhajcovi obvineného 30. marca 2016 (tamtiež). Vzhľadom na to zákonná trojročná lehota na podanie dovolania obvinenému uplynula 30. marca 2019.

V preskúmvanej veci teda bolo zistené nesplnenie podmienky včasnosti podania dovolania, a preto nebolo potrebné sa ďalej zaoberať ďalšími procesnými podmienkami, ani vecnou stránkou, resp. dôvodnosťou dovolateľom namietaných okolností.

So zreteľom na uvedené nezostalo dovolaciemu súdu iné ako rozhodnúť podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku, teda dovolanie obvineného A. Z. odmietnuť, pretože je zrejmé, že bolo podané oneskorene.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

